

Bemutatjuk az idei Csepel Örökség-díjjal kitüntetetteket

Az 1956-os Forradalom és Szabadságharc 61. évfordulóján Csepel Örökség-díjban részesült a Csepeli Hímző Kör, Fráter Olivér, Molnár László és Tóth Ferencné.

Fráter Olivér 2013-tól 2017. augusztusáig a Nemzetstratégiai Kutatóintézet (NSKI) elnökhelyetteseként dolgozott. Maradandó érdemeket szerzett a csepeli intézmények határon túli programjainak szervezésében és lebonyolításában. A Nemzetstratégiai Kutatóintézet a csepeli önkormányzattal karöltve az elmúlt öt évben számos határon túli programot valósított meg. Ezek között említhetők a kárpátaljai magyarok települések megsegítésére irányuló közös akciók, az ottani óvodák és általános iskolák támogatása, de a hátrányos helyzetű gyerekek csepeli nyaraltatása is e program elemeként valósult meg. A székely nép életét és a székely katona első világháborús szerepvállalását bemutató kiállítások és könyvbemutatók, valamint a magyar értékeket felsorakoztató Hungarikum fesztivál közös megrendezése is, az NSKI és a csepeli önkormányzat sikeres együttműködését bizonyítja.

„A Kárpát-medence térképére tekintve megállapíthatjuk, hogy a határon túli magyarság Erdélyben, a Székelyföldön van a legaktívabban jelen. Nem véletlenül, hiszen ezen a területen 700 ezer fős magyar közösség él egy tömbben. A csepeli önkormányzattal végzett közös munkának az elmúlt években több fontos állomása volt. Ezek közül talán az egyik legkiemelkedőbb, a maroshévízi I. világháborús katonai temető és emlékmű helyreállítása, amely a székelyföldi emlékezetpolitika fontos részévé vált, az ottani magyarság számára pedig meghatározó fizikai kapaszkodót jelent a nemzeti megmaradás szolgálatában. Hasonló határokon átívelő, magyar-magyar kapcsolatokat erősítő közös rendezvényünk volt a Csepelen megszervezett utánpótlás foci torna is, ahol a csapatok szintjén a teljes kárpát-medencei magyarság képviseltette magát” - mondta Fráter Olivér. Majd kiemelte: „A legaktívabb és legszélesebb együttműködésre mégis a Határtalanul program keretében nyílt lehetőségünk, amely azt a nemes célkitűzést szolgálja, hogy a magyarországi általános iskolások eljuthassanak a határon túli magyarok területére.” Majd hangsúlyozta:

“Nagyon fontos azonban, hogy ne szokványos és öncélú kirándulásokat szervezzünk, hanem az élethez és a magyar közösségekhez kapcsolódó, sokszínű és tartalmas élményeket nyújtó programokat, melyek révén gazdagodnak, fejlődnek és életre szóló élményekre és kapcsolatokra tehetnek szert gyermekeink.”

A kitüntetésről szólva Fráter Olivér kiemelte: *„Óriási elismerés és megtiszteltetés azon kibocsájtó közösségtől díjat kapni, melynek aktív tagjai vagyunk. Ez a kitüntetés abban erősít meg, hogy előre kell tekinteni, és folytatni kell a megkezdett munkát. A feladatainkat ennek érdekében úgy kell végeznünk, hogy a hivatástudat mellett a személyes meggyőződés és elkötelezettség is tükröződjön benne. Csodálatos dolgokat lehet még tenni a nemzetpolitika szolgálatában. Am a mindenkori munkának mindig csak aktuális eredménye van, végállomása - történelmi helyzetünkből következőleg - nem lehet. Egy dolga van tehát mindenkinek, hogy ki-ki a maga helyén és saját tudása szerint, a legtöbbet tegye meg a nemzet szolgálata érdekében.”*

Csepeli Hímző Kör A Csepeli Hímző Kör pontosan 25 éve alakult. 1992-ben népi hímző és csipkekészítő szakkört indítottak a kerületben. A közösség vezetője Szuper Miklósné Bohus Judit iparművész lett, aki a mai napig töretlen lelkesedéssel irányítja a csoportot. *„A népművészet iránti elkötelezett szeretetem a Várgedén töltött gyermekkori élményekből táplálkozik. Nagymamám tisztasága, természetessége, egyszerűsége indított el ezen az úton, de csak felnőttként fogalmazódott meg bennem, hogy mindent neki köszönhetek.”* - vallja az iparművész, aki 1974-ben Szabadszálláson ismerkedett meg a kalocsai hímzéssel, majd a gépi lyukhímzéssel. Húsz évig dolgozott az Építőipari Gépesítő Vállalatnál, de mindvégig központi szerepet töltött be életében a népi kultúra. Minden lehetőséget megragadott, hogy fejlessze tudását. 1987-ben tervezői szakot végzett, majd hímzésből, csipkekészítésből, mézeskalács készítésből felsőfokú oktatói vizsgát tett. 1991-ben népi iparművész címet szerzett. Elkötelezettsége, szakmai tudása, lelkesítő ereje, és a tagok népi kultúra iránti rajongása az évek során alkotói közösségé formálta a csepeli csoportot. Munkáikat több helyen, például a Magyar Nemzeti Galériában, a Duna Palotában, a Várkert Bazárban is kiállították. Kézimunkáikat az elmúlt húsz évben számos díjjal jutalmazták, így az Országos Textilkonferencián és a Kis Janó Bori Országos Hímző pályázaton is mindig az első három helyezés valamelyikével térhettek haza. Szuper Miklósné Bohus Judit 2005-ben, majd 2015-ben a legmagasabb népművészeti kitüntetésben, Gránátalma-díjban részesült, első elismerését a Csepeli Hímző Körrel érte el.

„Számomra a magyar népművészet soha el nem múló örök szerelem, elhivatottság, küldetés. Ez a díj a csoport egészének érdeme.” - hangsúlyozza az iparművész. *„Bár az élet úgy hozta, hogy 2004-ben Balatonfüredre költöztem a közös munka a távolság ellenére sem szűnt meg, tovább folytatódott. Örömmel tölt el és óriási megtiszteltetés, hogy bár 13 éve nem lakom Csepelen a kerület vezetői mégis úgy gondolták, hogy közösségünk megérdemli ezt a díjat. Büszke vagyok a gyönyörű népművészetünkre és arra, hogy a szakkörben mindig megmarad a szabad alkotás öröme. Hiszen hímezni csak szeretettel, békével és teljes nyugalommal lehet.”* Az emelkedett pillanatot végül az iparművész Papp Gábor gondolatával zárta: *„Az a hagyomány, melyet ősinktől örököltünk, az az egész emberiség számára kincs. A vele való bánás az szolgálat”* Majd kiemelte: *„Mi ezt a szolgálatot végezzük hosszú éveken át Csepelért, a hazáért örökséget hagyva magunk után.”*

Molnár László vállalkozó, a Trust Hungary cég tulajdonosa

14 évesen vasöntő szakmát, majd szerszámkészítést tanult Csepelen. Nappal dolgozott, délután pedig a Jedlik Ányos Dolgozók Gimnáziumában tanult. Ahogy fogalmaz nagyon sokat köszönhet Csepelnek, hiszen itt kezdődött felnőtt élete, szakmai és elméleti tudását is a kerületben szerezte. 1956 novemberében Molnár László úgy határozott külföldre távozik.

Első amerikai lakhelye Cleveland Ohio-ban volt. Két nap kint lét után a General Motorsnál kapott munkát, ahol 10 évig dolgozott, majd 1967-ben megnyitotta saját szerszámkészítő üzemét, TRUST TOOL AND DIE CORPORATION néven. Vállalata szép sikereket ért el, beszállítója volt az amerikai honvédelmi és repülőgép iparnak is. A rendszerváltást követően haza húzta a szíve, több üzleti lehetőséget is megvizsgált Magyarországon, többek között Csepelen is, de törekvései nem jártak sikerrel. Így 1992-ben Trust Hungary néven megalapította saját vállalatát, mely kiváló minőségű boroshordók gyártásával foglalkozik.

„Az Egyesült Államokból, Palm Beachből jöttem haza, hogy ezt a díjat átvehessem, amelyet nagy örömmel és tisztelettel fogadok. 1950-ben kerültem Csepelre árva gyermekként, és itt tanultam a szakmámat. 25 éve alapítottam a Trust Hungary hordógyárat. Vállalatunknál közel százán dolgoznak, jelenleg a világ 41 országába szállítunk magyar termékeket. 2002-ben a cég 225 l-es hordóit Magyar Termék Díjjal jutalmazták. Büszke vagyok a magyarokra, a tudásukra és a szorgalmukra. „

Tóth Ferencné – pedagógus, intézményvezető

1985-ben alapító tagja volt a Csepeli Vermes Miklós Általános Iskolának. 1990-ben az intézmény igazgatóhelyettese, majd 1996-tól vezetője lett, idén decemberbe vonul nyugdíjba. Szakmai életútját a megújulás, a sokszínűség jellemzi. Mindig fontos volt számára a kellemes, segítő iskolai légkör kialakítása. Vezetése alatt az iskola a pályázati lehetőségekkel élve és azokat megragadva folyamatosan fejlesztette az intézmény tárgyi feltételeit, ugyanakkor kiemelt figyelmet szentelt a szabadidős programokra és a tehetséggondozásra is. Az iskolában folyó nevelő-oktató munkába, a döntések előkészítésébe mindig igyekezett bevonni nevelőtestület tagjait, az érintett fórumok képviselőit is. Kimagasló munkájával, szakmai felkészültségével példát mutatott közvetlen munkatársainak és a kerület valamennyi pedagógusának.

„Büszke vagyok az iskolára, arra hogy az alapítója lehettem és mindarra a szellemiségre, amit képvisel. Kollégáimmal együtt sikerült létrehoznunk egy olyan intézményt, ahova szívesen járnak a gyerekek, és örömmel választják ezt az iskolát a szülők is. Idén megyek nyugdíjba nehéz lesz elszakadni, hisz szívem-lelkem az intézményhez köt, bár az elkövetkezendő évekre is vannak terveim. Most majd több idő jut a családra, kirándulásokra, utazgatásra, olvasásra, a barátokra, és a régi kollégáimmal is tudok találkozni.”

Tóth Ferencné a díj kapcsán elmondta: *„Meglépett és nagyon jól esett az elismerés, de önmagában egyetlen vezető sem tud ilyen szép eredményeket elérni, ehhez nélkülözhetetlen a kollégák támogató segítsége, tevékeny munkája, és a szülők bizalma is, hisz mindezek nélkül nem valósulhattak volna meg a kitűzött célok, nem jutottunk volna olyan fontos elismerésekhez, mint például az Örökös Ökoiskola, vagy az Akkreditált Kiváló Tehetségpont cím. Ünnepi záró gondolatként Tóth Ferencné kiemelte: „Bizni és hinni kell az emberekben és hagyni, hogy alkossanak, kibontakozzanak, együtt sok minden elérhető, csak hinni kell a közösség erejében.”*